

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/68/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010410
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6715010410.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Mária Šuleja v trestnej veci obžalovaných W. Y. a J. Y. stíhaných pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. účinného do 31.12.2005, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr.zák. účinného do 31.12.2005, na verejnom zasadnutí dňa 23. októbra 2018, o odvolaní obžalovaných W. Y. a J. Y. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/91/2015 zo dňa 07.02.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaných W. Y. a J. Y. sa zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/91/2015 zo dňa 07.02.2018 boli obžalovaní W. Y. a J. Y. uznaní za vinných z trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, 2 písm.a/ Tr.zák. účinného do 31.12.2005, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr.zák. účinného do 31.12.2005. skutku sa mali dopustiť tak, že

ako zodpovedné osoby spoločnosti BUČINA - MONT, spol. s r.o., so sídlom Lučenecká cesta 1335/21, Zvolen, IČO: 36025470 po vzájomnej dohode

- dňa 27.10.2003 podali na DÚ Zvolen daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2003, v ktorom uviedli vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti vo výške 240.957,- Sk (7.9998,31 €), pričom vybrali za zdaňovacie obdobie september 2003 daň z pridanej hodnoty podľa zákona č. 289/1998 Zbierky zákonov o dani z pridanej hodnoty vo výške 179.386,80 Sk (5.954,55 €) a to od obchodných partnerov BUČINA DDD spol. s r.o. Zvolen, IČO: 36059323, KOPAST spol. s r.o. Zvolen, IČO: 36048666, TC TRADE s.r.o. Zvolen, IČO: 36054321,

- dňa 23.12.2003 podali na DÚ Zvolen daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2003, v ktorom uviedli vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti vo výške 264.580,- Sk (8.782,48 €), pričom vybrali za zdaňovacie obdobie november 2003 daň z pridanej hodnoty podľa zákona č. 289/1995 Zbierky zákonov o dani z pridanej hodnoty vo výške 127.441,- Sk (4.230,27 €) a to od obchodných partnerov BUČINA DDD spol. s r.o. Zvolen, IČO: 36059323, DEKONA s.r.o. Zvolen, IČO: 36010464, KOPAST spol. s r.o. Zvolen, IČO: 36048666,

- dňa 26.1.2004 podali na DÚ Zvolen daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2003, v ktorom uviedli vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti vo výške 169.147,- Sk (5.614,65 €), pričom vybrali za zdaňovacie obdobie december 2003 daň z pridanej hodnoty podľa zákona č. 289/1995 Zbierky zákonov o dani z pridanej hodnoty vo výške 205.519,- Sk (6.821,98 €) a to od obchodných partnerov BUČINA DDD spol. s r.o. Zvolen, IČO: 36059323, BUČINA WOOD spol. s r.o. Prievidza, IČO: 36058688, DEKONA s.r.o. Zvolen, IČO: 36010464, DRU a.s. Zvolen, IČO: 36033863, KOPAST spol. s r.o. Zvolen, IČO: 36048666,

- dňa 25.5.2004 podali na DÚ Zvolen daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2004, v ktorom uviedli vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti vo výške 181.530,- Sk (6.025,69 €),

príčom vybrali za zdaňovacie obdobie apríl 2004 daň z pridanej hodnoty podľa zákona č. 289/1995 Zbierky zákonov o dani z pridanej hodnoty vo výške 128.086,70 Sk (4.251,69 €) a to od obchodných partnerov BUČINA DDD spol. s r.o. Zvolen, IČO: 36059323, DEKONA s.r.o. Zvolen, IČO: 36010464, KOPAST spol. s r.o. Zvolen, IČO: 36048666, MINOX s.r.o. Detva, IČO: 36001601, WUSAM a.s. Zvolen, IČO: 31630545,

teda celkovo vybrali DPH vo výške 20.051,17 € (604.061,50 Sk), ktorú následne zadržali a neodviedli prostredníctvom DÚ Zvolen do Štátneho rozpočtu SR.

Okresný súd obom obžalovaným za toto konanie uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, pričom výkon tohto trestu im podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov každému z nich.

Proti tomuto rozsudku prostredníctvom svojho obhajcu podali odvolanie obaja obžalovaní, pričom obhajoba dôvody odvolania rozdelila do troch častí. V prevej časti odvolania v podstate namietala tú skutočnosť, že prvostupňový súd sa nedostatočne vysporiadal s otázkou ekonomickej situácie spol. Bučina - Mont, spol. s r.o., v predmetných zdaňovacích obdobiach. V tomto smere okresný súd podľa obhajoby nebral do úvahy požiadavku Krajského súdu v Banskej Bystrici na ozrejenie ekonomickej situácie predmetnej spoločnosti. Obhajoba poukázala pritom na výpoveď znalkyne R. S. W. , z ktorej bolo zrejmé, že obžaloba žiadnym spôsobom nevyvrátila obhajobu obom obžalovaných, teda nebol im preukázaný úmysel spáchať trestný čin.

V tejto súvislosti obžalovaní nepredpokladali, že im odberatelia v takom rozsahu neuhradia platby, že nebudú spôsobilí zaplatiť DPH. Obžalovaní sa spoliehali na dodržiavanie splatnosti faktúr od ich odberateľov.

V druhej časti odvolania obhajoba v podstate poukázala na fakt, že v napadnutom rozsudku absentuje akýkoľvek prvok vyhodnotenia podielu obžalovaných k prietahom v konaní v súvislosti s aplikáciou európskej judikatúry. Z vykonaných dôkazov je potom zrejmé, že od 27.05.2014 už žiadny z obžalovaných nemal možnosť ovplyvňovať konanie spoločnosti Bučina - Mont, spol. s r.o., nedisponovali účtovnými dokladmi tejto spoločnosti a nemohli žiadnym spôsobom ovplyvniť rýchlosť trestného konania.

V tretej časti odvolania obhajoba sa podstate venovala námietkam súvisiacim so spolupáchateľstvom u obž. W. Y.. Závery prvostupňového súdu podľa obhajoby sú v tomto prípade len domnienkami, nepodloženými žiadnymi dôkazmi. Obž. W. Y. sa na podnikaní spoločnosti reálne nepodieľal, daňové priznania nepodpisoval a ani neuzatváral žiadne dohody s J. Y.. Obžaloba žiadnym spôsobom nepreukázala úmysel obom obžalovaným, pričom obž. J. Y. potvrdil, že obž. W. Y. figuroval ako konateľ v predmetnej spoločnosti len formálne, na základe generálnej plnej moci sa o chod spoločnosti staral on. V tejto súvislosti obhajoba poukázala na uznesenie Okresného prokurátora Prešov, sp.zn. 1Pv 321/12/7707 zo dňa 12.06.2013, v ktorom sa okresný prokurátor vyjadroval k nutnosti individualizácie trestnej zodpovednosti.

V závere odvolania obhajoba konštatovala, že uvedené skutočnosti vedú k jednoznačným pochybnostiam o tom, či došlo k spáchaniu trestnej činnosti u obž. W. Y. a k pochybnostiam, či bola naplnená skutková podstata trestného činu u obž. J. Y., pričom tieto pochybnosti bolo potrebné vyhodnotiť v prospech obžalovaných. Z uvedených dôvodov obhajoba navrhla oboch obžalovaných spod obžaloby oslobodiť v zmysle petitu uvedeného v písomnom vyhotovení odvolania.

Obhajca obžalovaných na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridriava písomných dôvodov odvolania, nad rámec toho poukázal, že okresný súd sa nevysporiadal riadne so zrušujúcim uznesením krajského súdu, nerešpektoval ho, z toho dôvodu navrhol oboch obžalovaných spod obžaloby oslobodiť.

Krajská prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že zastáva názor, že okresný súd sa náležitým spôsobom vysporiadal s dôkaznou situáciou po vrátení veci krajským súdom, v rozsudku uviedol všetky podstatné skutočnosti, ktoré sa mali dokazovať, pokiaľ ide o výrok o treste, ten je tak isto podľa nej uložený zákonne a primerane obom obžalovaným. Z toho dôvodu navrhla odvolanie obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný W. Y. na verejnom zasadnutí uviedol, že je nevinný a v ostatnom sa pridriava návrhov svojho obhajcu.

Obžalovaný J. Y. na verejnom zasadnutí tak isto uviedol, že sa považuje za nevinného v tejto veci a v ostatnom sa pridržiaval návrhov svojho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaných odvolaní v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania oboch obžalovaných nie sú dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy na objasnenie skutkového stavu, vrátane doplnenia dokazovania po vrátení veci v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por., pričom vykonané dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo aj v súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. dostatočne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd správne ustálil skutkový stav. Obaja obžalovaní urobili na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o svojej nevine. Obž. W. Y. zo spáchania trestnej činnosti v podstate usvedčuje svedok R.. T. Z., ktorý bol prítomný pri podpisovaní zmlúv o prevode obchodného podielu danej spoločnosti na obž. W. Y. ako aj prítomný pred notárom, kde obžalovaný W. Y. prevzal kompletne účtovníctvo predmetnej spoločnosti. Skutočnosť, že obž. W. Y. sa podieľal na činnosti spoločnosti preukazujú aj pracovné zmluvy, ktoré podpisoval. Táto skutočnosť vyplynula aj zo spisového materiálu vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 4T/20/2008, pričom z rozsudku z tohto konania je zrejmé, že W. Y. ako konateľ spoločnosti Bučina Mont, s.r.o., bol uznaný za vinného z trestného činu nezaplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 Tr.zák. Navyše W. Y. bol uvedený aj na podaných daňových priznaniach na DPH uvedených v skutkovej vete napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti z výpovede svedkyne R.. W. z Daňového úradu Nové Zámky vyplynulo, že daňovému úradu nebolo známe, že by daňové priznania bola podávala iná osoba ako konateľ spoločnosti. V tomto smere im nebolo doručené žiadne splnomocnenie na zastupovanie predmetnej spoločnosti. V konečnom dôsledku svedok T. K. uviedol, že prevod obchodného podielu na inú osobu sa udial bezodkladne napriek tomu, že v príslušných listinách bolo uvedené, že sa tak stalo za odplatu.

Ďalej vykonaným dokazovaním, predovšetkým výpoveďou svedkov- štatutárov odberateľských spoločností, z faktúr, bankových účtov nachádzajúcich sa v spisovom materiáli ako aj zo záverov znaleckého posudku mal prvostupňový súd preukázané, že obžalovaní subjektom uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku vystavili faktúry okrem iných aj mesiacoch september 2003, november a december 2003 na účty spoločnosti č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX a XXXXXXXXXXX/XXXX, tak ako to uviedol okresný súd v napadnutom rozsudku. Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd sa stotožnil so skutkovým stavom tak, ako ho ustálil prvostupňový súd.

Podľa § 148a ods. 1 Tr.zák., účinného do 31.12.2005, trestného činu neodvedenia dane a poistného sa dopustí ten, kto v rozsahu nie malom zadrží a neodvedie určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na dôchodkové poistenie, nemocenské poistné, zdravotné poistenie alebo príspevok na poistenie v nezamestnanosti, ktoré zrazí alebo vyberie podľa zákona,

alebo kto neoprávnene v rozsahu nie malom uplatní nárok na vrátenie DPH alebo spotrebnej dane v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Za to sa potrestá odňatím slobody na 1 až 5 rokov, alebo zákazom činnosti alebo peňažným trestom.

Podľa odseku 2 písm.a/ citovaného zákonného ustanovenia, odňatím slobody na 2 roky až 8 rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo väčšom rozsahu.

V tomto smere okresný súd správne kvalifikoval konanie obžalovaných ako trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1 , 2 písm.a/ Tr.zák. účinného do 31.12.2005 formou spolupáchatelstva podľa § 9 ods. 2 Tr.zák. účinného do 31.12.2005. V tomto prípade okresný súd správne u oboch obžalovaných konštatoval nepriamy úmysel, pretože vedeli, že svojím konaním môžu porušiť alebo

ohroziť záujem chránený zákonom a pre ten prípad boli s tým uzrozmene. Ďalej okresný súd podrobne odôvodnil aj naplnenie objektívnej a subjektívnej stránky trestného činu, preto aby sa krajský súd neopakoval, v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na str. 15 - 21.

Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestov obžalovaným. Pri ukladaní trestov prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré podľa Tr.zákona prihliadnuť mal. Správne vyhodnotil osoby obžalovaných ako aj ich pomery a možnosti nápravy, pričom neopomenul prihliadnuť aj na samotnú dĺžku konania. Trestný zákon v prípade oboch obžalovaných umožňoval za ich konanie uložiť trest v rozmedzí zákonom ustanovenej trestnej sadzby od 2 do 8 rokov. Po vyhodnotení všetkých skutočností majúci vplyv na druh a výmeru trestu, prvostupňový súd obom obžalovaným správne uložil tresty odňatia slobody na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 2 roky, pričom výkon trestu každému z nich podmienenečne odložil na skúšobnú dobu tri roky. Takto uložené tresty tak isto krajský súd považuje za zákonné a zodpovedajúce podmienkam individuálnej a generálnej prevencie.

Vo vzťahu k vyššie uvedenému, pokiaľ ide o námietku obžalovaných, že okresný súd pri rozhodovaní nebral do úvahy požiadavku Krajského súdu v Banskej Bystrici na ozrejmienie ekonomickej situácie spoločnosti Bučina Mont, s.r.o. v rozhodnom období, je potrebné uviesť, že odvolací súd vo svojom uznesení sp.zn. 4To/15/2017 zo dňa 31.05.2017 nariadil prvostupňovému súdu preveriť námietku obž. J. Y., že nemohol zadržať a neodviesť splatnú daň, keďže na účtoch spoločnosti neboli zaplatené faktúry odberateľom vystavené v relevantnom období. Za týmto účelom nariadil opätovne vypočítať súdnu znalkyňu k finančnej situácii spoločnosti. Preto okresný súd opätovne vypočítal súdnu znalkyňu na hlavnom pojednávaní, pričom táto ozrejmila, prečo sa v znaleckom posudku nevyjadrovala k finančnej situácii predmetnej spoločnosti v sledovanom období. Z predložených dokladov totiž nebolo možné zhodnotiť finančnú a ekonomickú analýzu predmetnej spoločnosti. Znalkyňa nemala kompletne účtovní doklady spoločnosti tak, ako je to uvedené na str. 14 napadnutého rozsudku. Na tomto mieste je však potrebné zdôrazniť, že odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou obžalovaných, že nevedeli ovplyvniť predloženie účtovných dokladov, keďže v tom čase už neboli konateľmi predmetnej spoločnosti. V tom smere je potrebné upriamiť pozornosť na to, že pri prevode obchodného podielu na obžalovaného W. Y., ten si prevzal kompletne účtovníctvo predmetnej spoločnosti, pričom pri prevode obchodného podielu následne na inú osobu - na svedka T. K. došlo k prevodu obchodného podielu bez odovzdania kompletneho účtovníctva, čo vyplynulo z výpovedí tohto svedka. Z uvedeného dôvodu prvostupňový súd pri opätovnom hodnotení dôkazov dospel k záveru, že v konečnom dôsledku vzhľadom k právnej kvalifikácii konania obžalovaných podľa § 148a Tr.zák. účinného do 31.12.2005 nie je potrebné skúmať solventnosť páchatel'a, keďže táto je predpokladom trestnej zodpovednosti u trestného činu nezaplatenia dane a poistného podľa § 148b Tr.zák. účinného do 31.12.2005. V prípade, že páchatel' nebude mať objektívne finančné prostriedky na zaplatenie dane v lehote jej splatnosti, nebude pre trestný čin nezaplatenia dane a poistného podľa § 148b Tr.zák. účinného do 31.12.2005 trestne zodpovedný, keďže páchatel' - daňový subjekt si musel daňovú povinnosť splniť a daň zaplatiť z vlastných prostriedkov, hoci mu daň nebola zaplatená odberateľmi v tovare a službách.

Na obžalovaných bola podaná obžaloba len pre skutky, pri ktorých od jednotlivých firiem vybrali DPH na tovare a službách, teda v jednotlivých prípadoch dodávateľské firmy zaplatili faktúry vystavené obžalovanými. Títo však vybratú daň zadržali a neodviedli do štátneho rozpočtu, čo bolo preukázané zo záverov znaleckého posudku R.. S. W. a výpovedami svedkov konateľov spoločnosti odberateľov. Obhajobu obž. J. Y. v tomto smere súd správne vyhodnotil ako účelovú pokiaľ ide o jeho tvrdenie, že mu dodávateľia nezaplatili, resp. platili faktúry po dátume splatnosti, s čím nerátal. Obžalovaným bola za vinu kladená trestná činnosť len vo vzťahu k firmám, ktoré faktúry riadne uhradili.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou obžalovaných, že okresný súd nevyhodnotil podiel obžalovaných na prieťahoch v trestnom konaní. V tomto smere poukazuje na str. 21, posledný odsek napadnutého rozsudku, kde sa okresný súd vysporiadal s návrhom obhajoby na zastavenie trestného stíhania z dôvodu jeho premlčania ako aj poukázaním na problémy so zadovážením účtovných dokladov predmetnej spoločnosti, ktoré ovplyvnili do určitej miery dĺžku trestného konania. Okresný súd pri ukladaní trestov obžalovaným potom k týmto skutočnostiam prihliadol a uložil im tresty odňatia slobody na samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 2 rokov každému z nich.

V konečnom dôsledku sa odvolací súd nemohol stotožniť ani s námietkou obhajoby súvisiacou s možným spolupáchatel'stvom obž. W. Y. a jeho iba formálnym pôsobením v spoločnosti (podľa

obhajoby), keďže z vykonaných dôkazov vyplynul opačný záver tak, ako to bolo uvedené vyššie pri odôvodňovaní zisteného skutkového stavu.

Okresný súd nepochybil ani v tom pokiaľ nerozhodol o úhrade daňového dlhu obžalovanými , keďže v tomto smere poukázal na ustálenú judikatúru NS SR , konkrétne na rozhodnutie sp.zn. 6Tdo/62/2017 zo dňa 16.8.2012, z ktorého vyplýva, že „povinnosť uhradiť dlžnú DPH spoločnosti nie je možné v žiadnom prípade takýmto spôsobom zosobňovať obvinenému, ako jej bývalému štatutárnemu orgánu“.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne ak zistí, že nie je dôvodné.

Z vyššie uvedeného dôvodu potom krajský súd v Banskej Bystrici s prihliadnutím na dôkaznú situáciu, napadnutý rozsudok vyhodnotil ako zákonný a správny, pričom okresný súd sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, s ktorými sa vysporiadať v odôvodnení napadnutého rozsudku mal, v tomto smere sa krajský súd s napadnutým rozsudkom stotožnil a aby sa neopakoval, v podrobnostiach poukazuje na jeho jednotlivé časti. Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaných W. Y. a J. Y. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.